

RESSÒ *de* MONTBAU

Revista independent d'Horta Guinardó
Número 16

Any 7 Època IV
Setembre 2023

Tornant pel camí de Sant Cebrià *Hort d'en Tomàs* — Història del cobriment de la ronda *Neus Moyano* — Taller de escritura: Monedas en la gramola *Nieves Ferrer* — Taller de escritura: Queridos reyes magos *Marisa Muñiz* — Entre nosaltres: L'escriptora Martina Bisbe Valdes *Neus Moyano* — Carles Quintana Señor, una mirada aliena *Lúis Jordà i Roselló* — David Tallada, nissaga de botiguers al barri *Neus Moyano i Marisa Muñiz* — Costums i rituals funeraris multiculturals i religiosos *Àltima* — Agenda tardor i hivern — Receptes de cuina *Fundació Albà* — Programa oficial Festa Major — Notícies *Anna Camon i Eva Caro* — Bústia oberta *Associació de Veïns de Montbau*

RESSO DE MONTBAU

Revista independent
d'Horta Guinardó

Número 16

Any 7 Època IV

Setembre 2023

EQUIP DE REDACCIÓ

Marta Corella

Neus Moyano

Anna Román

Narcís Serrats

COORDINACIÓ

Neus Moyano i Marta Corella

COL·LABORADORS HABITUALS

Associació de Veïns

Fernando Marzá: Arquitectura

EDICIÓ I CORRECCIÓ

Marta Hernández Pibernat

DIRECCIÓ D'ART I DISSENY GRÀFIC

Clara Gràcia Closa

Narcís Serrats Mata

Clara Sáez

IMPRESSIÓ

DBcoop, sccl

DISTRIBUCIÓ

DROPEL XXI, S.L.

PUBLICITAT I ESPONSORITZACIÓ

Narcís Serrats

639 77 13 62

associacioveinsmontbau@hotmail.com

CARTES DELS LECTORS

Si voleu col·laborar amb la revista, fer-nos arribar comentaris, queixes, fotos antigues o curioses del barri, etc., us podeu posar en contacte amb nosaltres mitjançant l'adreça de correu electrònic

montbaureso@gmail.com

i el telèfon de l'Associació de Veïns,

639 77 13 26

DISTRIBUCIÓ DE LA REVISTA

La revista es distribueix gratuïtament a casa vostra. A més a més la podeu trobar a la Biblioteca Albert Pérez i Baró, al Local Social i a la Sala Polivalent de Montbau.

NOTA DE LA REDACCIÓ

La responsabilitat dels articles i les opinions publicats correspon de manera única i exclusiva als seus autors.

DIPÒSIT LEGAL

B-18795-2017

ISSN

2565-1706

TELÈFONS D'INTERÈS

Associació de Veïns 93 428 29 34

CAP Sant Rafael 93 428 95 41

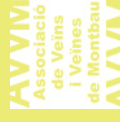
Farmàcia Esplanada 93 428 27 29

Farmàcia Esquerrà 93 428 39 95

Farmàcia Ortopèdia Montbau 93 428 01 94

PORTADA

Guillermo Moyano, Xocolata de la festa major, 1966

Ajuntament de
Barcelona

Districte
d'Horta-Guinardó

ÀLTIMA

UNA FESTA MAJOR TÒRRIDA

Després d'una primavera calenta en què els polítics en campanya ens van ensarronar amb promeses improbables o impossibles i un estiu que no ha donat treva, amb una situació d'alt risc marcat pel canvi climàtic, se'ns presenta una tardor política i social més aviat tòrrida.

Les eleccions d'aquest mes de maig ens van deixar un nou alcalde i canvis als districtes. Josep Lluís Franco Rabell assumia el càrrec de regidor del Districte d'Horta-Guinardó. Primera promesa incomplerta: contràriament al que ens havien promès, la senyora Rosa Alarcón, a qui aprofitem per donar les gràcies pel seu compromís amb el nostre barri, va haver de cedir la seva cadira al nou regidor. Senyor Rabell, se li gira feina; per començar, s'han de dur a terme les actuacions aprovades en l'anterior mandat: instal·lació de les rampes al carrer Poesia, remodelació del local de l'Associació de Veïns i del bar i millora de la seguretat i la il·luminació del barri. A aquesta llista s'hi afegeixen les promeses fetes durant la campanya: la inclusió de Montbau al Pla de Barris, la construcció del Casal de Gent Gran i el cobriment de la ronda de Dalt. Esperem que tots aquests compromisos no quedin en paper mullat i que puguem aplaudir la designació del nostre nou regidor.

Seguim amb temes calents: al juliol Barcelona es trobava en fase d'excepcionalitat del pla de sequera. Les pluges insuficients del maig i el juny i la previsió de forta calor agreujaven la ja complicada situació que s'arrossegava des de feia mesos. Tot i que aquesta fase no comporta talls de subministrament d'aigua a les persones, sí que es tradueix en l'aturada de brolladors de fonts i la prohibició de l'ús d'aigua potable per regar jardins i zones verdes, entre altres limitacions. Tots sabem quina segueix sent la situació, que malauradament empitjorarà els propers anys. Aquest és l'efecte devastador del canvi climàtic. Al barri la situació és més que perceptible: el llac del pla es va buidar a finals de maig, els parcs i jardins han perdut la seva tonalitat verda i només hi trobem herbes i matolls secs, i les nostres activitats, característiques d'un barri de muntanya, han quedat emmarcades en normatives restrictives. Davant d'aquesta situació, la solució imposada per les administracions ha estat, com sempre, la prohibició. S'han actualitzat els protocols amb l'objectiu de minimitzar riscos. És cert que la situació és extrema: vivim en un entorn privilegiat i el risc d'incendi és alt. És imprescindible extremar les precaucions. Però potser s'haurien de començar a trobar alternatives als no.

En els propers dies gaudirem de nou de la nostra Festa Major, organitzada un any més perquè tothom la pugui fer seva i hi trobi un espai de retrobament, de germanor i de gaudi. Però, més que mai, hi hem de participar amb seny i prudència, i evitar qualsevol actuació que pugui posar en risc d'incendi el barri i el seu entorn. Al juliol ja teníem avís de prohibició de fer cap activitat de foc, que incloïa l'ús de planxes amb gas. No cal dir que els Diables veuran limitada la seva activitat, i fins pot ser que no es puguin organitzar activitats tradicionals com la botifarrada.

Tot i això, desitgem que, com cada any, sigui una gran festa que ens deixi moments per al record i que ens faci sentir un cop més molt orgullosos del nostre barri. Visca Montbau! Visca la Festa Major!

CARRER ARQUITECTURA

Aquesta secció parla de la història, l'arquitectura del barri i del seu patrimoni.

06.

Tornant pel camí de Sant Cebrià, memòria d'una Barcelona pagesa -
Segona part
per L' Hort d'en Tomàs

12.

Història del cobriment de la ronda
per Neus Moyano

CARRER POESIA

Aquí incorporem tots aquells projectes artístics i poètics que es desenvolupen al barri o pels seus habitants.

16.

Taller de escritura:
Monedas en la gramola
per Nieves Ferrer

19.

Taller de escritura:
Queridos reyes magos
per Marisa Muñiz

21.

Entre nosaltres: L'escriptora xilena Martina Bisbe Valdes
per Neus Moyano

CARRER HARMONIA

Propostes relacionades amb la gent del barri, les seves botigues i oficis.

25.

Carles Quintana Señor,
una mirada aliena
per Lluís Jordà i Roselló

28.

David Tallada, nissaga de
botiguers al barri *per*
Neus Moyano i
Marisa Muñoz

30.

Costums i rituals fune-
raris multiculturals i re-
ligiosos *per* Àltime

34.

AGENDA DE TARDOR I HIVERN

*Trobareu la programació
del quadrimestre.*

36.

Receptes de cuina
per Fundació Albà

38.

PROGRAMA OFICIAL
Festa Major Montbau 2023

42.

NOTÍCIES

*Aquí trobareu totes les
novetats més importants i
els esdeveniments que hi han
succeït darrerament al barri,
per Anna Camón i Eva Caro*

44.

BÚSTIA OBERTA

*Donem veu als nostres
lectors a què expressin
les seves opinions.*

Crònica d'unes obres, el
final de la tercera fase
per Associació de
Veïns de Montbau

En el número anterior vàrem prometre parlar del traçat del Camí de Sant Cebrià, que fins als Jocs Olímpics del 92 encara unia la vila d'Horta amb Montbau i s'acabava a l'ermita de Sant Cebrià i Santa Justina.

*Text i imatges per
l'HORT D'EN TOMÀS*

*A la dreta de la imatge el camí de
Sant Cebrià. Al fons, Montbau.
Anys 1960. Fons SACE RF. 2495*

*Institut Cartogràfic i Geològic
de Catalunya (ICGC)*

CARRER ARQUITECTURA

TORNANT PEL CAMÍ DE SANT CEBRIÀ, MEMÒRIA D'UNA BARCELONA PAGESA

Comencem a caminar des de la Riera d'en Marcel·lí, una cruïlla on encara segueix en peu el naixement de l'antic camí que, passant entre finques i conreus, cosia un bon nombre de masies mentre pujava cap a la muntanya. De la façana d'una petita edificació encara penja l'única placa de marbre que queda amb el nom del Camí de Sant Cebrià.

A dalt Camí antic de Sant Cebrià, a baix el camí en l'actualitat. Dibuix dels autors.

Tot i que l'ombra d'aquest pas enclotat i els colors de la vegetació conviden a continuar la caminada, de seguida quedarem decebuts. El camí queda tallat pel tractament descuidat i matusser que van donar les obres d'urbanització del dos vegades impugnat (el 1967 i el 1977) Pla Parcial del Parc de la Vall d'Hebron. Això ens obliga a tirar endarrere i pujar per Can Travi Nou.

L'única placa de marbre que queda amb el nom del Camí de Sant Cebrià. Fotografia dels autors, 2023.

UNA FORMA DE VIDA DESAPAREGUDA

Continuant el nostre camí cap amunt, de seguida ens trobarem davant de les instal·lacions del Club Esportiu Hispano Francès. El mas que avui acull el restaurant del complex havia estat temps enrere la planta embottelladora d'aigua Montalt. Aquesta petita joia és una excepció al barri: no trobarem cap altra masia en el nostre camí fins ben entrada la muntanya.

Aproximadament on avui trobem el gimnàs DIR s'erigí Can Rosell: als seus camps s'hi cultivaven arbres fruiters i sobre tot la vinya. Alguns fragments que el Baró de Maldà, Rafael d'Amat, deixà escrits al seu diari com a testimoni de les seves visites en preserven el record: «Arribats a la de Rossell, hem pujat a sos aposentos ab finestres i terrat de prou bella vista a totes aquelles muntanyes, caseries i planures amb un bon tros de mar».

Can Montalt, l'embotelladora d'aigua, al costat del camí de Sant Cebrià. El mas es va salvar de la depredació urbanística i avui forma part de les instal·lacions de l'Hispano Francès. Autor: J. Matas. 1967. AMDHG. Fons: Jaume Caminal Serret

A tocar d'aquesta masia se situava Can Brasó, heretat de la qual tampoc queda res més que la toponímia als Jardins de Can Brasó. Un petit arc construït al costat del mas cobrí el camí de Sant Cebrià, per aixoplugar del sol i de la pluja caminants i bestiar. Aquesta finca desapareix (juntament amb Can Rosell) als anys seixanta, amb la construcció dels descomunals blocs de nou plantes establerts pel Pla Parcial del 1964.

Vista des de l'arc de Can Brasó cap a Can Rosell. Camí de Sant Cebrià. Autor: Jaume Caminal,. 1963. AMDHG. Fons: Jaume Caminal Serret

LA FEBRADA DESTRUCTIVA

Ara no trobarem cap altra manera de continuar aquest recorregut que passant sota el túnel de la ronda de Dalt, on comença l'actual carrer de l'Harmonia.

Continuem pujant pel carrer d'Hipàtia d'Alexandria i recuperem aquí l'antic traçat del camí, just al punt en què tenim a mà esquerra la Casa dels Xuklis i a mà dreta la Residència de Gent Gran Llar Sant Josep i l'Hospital de Sant Miquel Fundació Albà (situats tots dos als camps de l'antiga Torre dels Frares). Malauradament, ni la torre de Can Frares ni els seus esgrafiats noucentistes van sobreviure a la malaltissa febre de destrucció patrimonial i van caure als anys setanta per acollir dues noves edificacions dedicades a escola i residència (avui Escola Els Pins i edifici Serradell Treball) al recinte Mundet.

A partir d'aquest punt hem de tornar a la dreta per unes escales que s'endinsen als darreres de l'edifici CEM Mundet. El camí queda estroncat pels edificis que avui ocupa l'Institut Anna Gironella. Les escales són el vestigi que queda de l'autèntica traça del camí de Sant Cebrià, que corria paral·lel a l'antic límit de l'heretat de Can Gallart, com podem veure al plànol que acompanya la petició de llicència municipal per fer-hi el tancament el 1894. L'heretat, en ser comprada per la Diputació, va resultar dividida per edificar-hi el gimnàs i els edificis educatius, que s'erigeixen sobre els antics horts de Can Gallart i que ara bloquegen el camí. Haurem de tornar sobre els nostres passos i agafar de pujada el carrer Olympe de Gouges.

EL CAMÍ, TALLAT UNA VEGADA MÉS

Arribarem a la rotonda on gira l'autobús de la Universitat de Barcelona. Seguirem per la calçada que deixa a mà esquerra Can Gallart i a mà dreta l'aparcament. En el primer revolt no hem de continuar pujant, sinó que, per agafar el camí, hem de travessar el tancat amb què el Recinte Mundet es protegeix de la baixada dels senglars, juntament amb el pas canadenc que hi ha a uns setanta metres d'aquí. Malauradament, aquest tancat trenca la continuïtat del camí històric, tot i que en aquest punt no edificat no hi ha cap motiu de pes que ho justifiqui. Travessant el tancat i pujant pel camí ens trobem de nou al que havien sigut els camps de l'heretat Gallart. Avui trobem en aquest paratge, dit «la Meca», diverses finques que són travessades pel camí fins a arribar, a la seva fi, a l'ermita de Sant Cebrià i Santa Justina.

FINQUES I HORTS EN PERILL

A la primera d'aquestes finques hi trobarem un hort comunitari dit d'en Tomàs, fundat per dos grups de veïns: primer, els residents dels blocs de la Vall d'Hebron i Montbau que establiren horts d'esbarjo veïnal a la finca on es va edificar l'equipament olímpic del Pavelló de Pilota i que en van ser expulsats per les obres. Obres olímpiques per un costat i operacions antibarraquistes per l'altre, es va deixar els residents, en molts casos jornalers vinguts de tots els indrets de l'Espanya rural, sense un lloc on poder relacionar-se amb la terra mitjançant el cultiu. Sorgeix així, al voltant del 1989, un hort que avui, de nou, està en perill de ser esborrat.

Seguint pel camí de pedres que passa just al davant d'aquest hort i deixant-lo a mà dreta, trobarem a mà esquerra els terrenys de la Manya, antic habitatge dels guardes i després berenador, que va ser enderrocat al voltant del 1994. A partir d'aquest punt, les freqüents esllavissades i la deixadesa han impossibilitat el trànsit per un camí històric. Haurem de continuar baixant cap a la Manya amb cura (perquè el pendent ho fa força complicat) fins al nou Camí de Sant Cebrià: una prolongació del carrer de l'Harmonia, que havia sigut abans un traçat divisor i a dins de la finca dels Gallart, l'antiga Can Duran, i que corre paral·lel al torrent d'en Duran. Havent de baixar per aquest camí, trobarem la font de Can Llong, i dos revolts més endavant tindrem, a mà dreta, el mas de Can Ribó. A principis del segle xx la família Ribó edificà aquest mas i hi va viure durant les primeres dècades del segle de manera permanent. Ara un tros del camí històric queda atrapat dins les tanques dels nous propietaris del mas, sense que es pugui accedir de manera pública.

Molt a prop del punt on trobem la porta del tancat exterior de Can Ribó podem recuperar el traçat de l'antic camí, que a continuació travessava el torrent d'en Duran i, pujant novament per un revolt, arribava, per fi, a l'esplanada on tenien lloc els coneputs aplecs davant de l'ermita. Aquesta processó, que antigament podia representar una hora i mitja de camí amb el pas processional, avui es fa gairebé en el doble de temps, si tenim en compte totes les anades endarrere i endavant per agafar el camí des d'altres indrets. Hi hem comptat cinc talls en total: a l'avinguda Cardenal Vidal i Barraquer, a la ronda de Dalt, a l'institut Anna Gironella, a la tanca dels senglars de Mundet i la tanca de la finca privada. Les diverses operacions urbanístiques han prioritzat els guanys econòmics abans que la conservació d'un patrimoni de tots, i han tractat els trossos de ciutat com a bosses inconnexes, torturant el traçat.

Plànol del tancat de la casa dels Gallart, aprovat en sessió pública el dia 7 de març de 1894. Paral·lel al camí al nord i a l'oest, un camí està retolat com a «Camino a San Cebrià». AMHG

FORN MONTBAU (l'Obrador) C/ Àngel Marqués 14-18 | 93 428 26 86
FORN JOANIC C/ Escorial 6 | 93 284 95 71
FORN L'ESPLANADA Pl/ Esplanada Montbau 1 | 93 427 57 25
FORN VALL d'HEBRON C/ Ventura Rodríguez 2 | 93 428 19 95

SOM L'AGÈNCIA DEL BARRI T'AJUDEM A VENDRE O LLOGAR EL TEU PIS

\ venda \ lloguer
\ administració de finques

Assessors \
serveis immobiliaris

931 896 434

\ assessorsbcn.com

HISTÒRIA DEL COBRIMENT DE LA RONDA

*Text per
NEUS MOYANO*

*Imatges per
KIM MANRESA / ARXIU
HISTÒRIC DE ROQUETES-
NOU BARRIS I ARXIU DEL
COL·LEGI D'ARQUITECTES
DE CATALUNYA*

Diuen que les perifèries són llocs amb més promeses i més futur que el centre de les ciutats. No ho vàiem així als anys vuitanta, quan viure a l'extraradi de Barcelona significava patir totes les incomoditats derivades de la falta de transport públic i d'una infinitat d'infraestructures permanentment inacabades. Aquest és el cas de la construcció de la ronda de Dalt, un equipament projectat a finals dels anys cinquanta, que no es va acabar de construir fins a l'anunci dels Jocs Olímpics del 1992. El 1917, l'any de la revolució bolxevic, els urbanistes de l'Ajuntament projecten al Pla d'Enllaços els anomenats passejos de ronda, un dels quals se situava a la via Favència. Anys després, aquests passejos monumentals s'havien convertit en una autopista.

En tot el temps transcorregut entre el primer projecte i la realització de l'obra, les rondes van veure créixer barris perifèrics com Sant Genís, Montbau, Vall d'Hebron, Canyelles, Roquetes, Verdum. Són barris que van créixer amb una gran ferida central, descampats sense asfaltar travessats per vies ràpides que separaven barris, com en el cas de Nou Barris i Montbau amb la Vall d'Hebron, o carteres on es van construir blocs il·legals a l'empara dels ulls grossos de l'Ajuntament, com en el cas de la Vall d'Hebron i Verdum. El cas és que als anys setanta les obres encara no s'havien pogut iniciar per incompliments de l'administració en la preparació dels terrenys, i la ferida continuava oberta. Aleshores els barris s'havien consolidat, havien unit les seves forces, en alguns casos, amb l'autoconstrucció per tenir un habitatge digne. A Nou Barris es comptabilitzaven en aquell moment 200.000 persones; a Montbau n'érem 5.000. En aquell moment les associacions veïnals es van alçar en peu de guerra per aconseguir el cobriment de la ronda de Dalt.

L'Ajuntament va encarregar llavors a l'arquitecte Manuel Ribas Piera un estudi de viabilitat que tingués en compte l'opinió dels veïns. L'avantprojecte del 1983-1984 conclouia que es podia cobrir el cinquanta per cent dels més de dos quilòmetres que tenia el tram de la ronda entre l'anell de Vallcarca i la Meridiana. Però l'Ajuntament va modificar aquest criteri per cobrir-ne molt menys, un 20%. La idea de Ribas Piera de no separar barris històricament units el posa a favor dels veïns i del cobriment de gran part de la ronda de Dalt. En el cas dels barris de Montbau i la Vall d'Hebron, l'única zona de la ronda de Dalt on la gran autopista era al mateix nivell que els vianants i no a un d'inferior, l'avantprojecte proposava unes grans passarel·les d'enllaç entre un barri i l'altre, d'una amplada similar a la del parc del carrer Poesia en dues zones on era possible sense soterrar la ronda: a l'altura del principi del carrer Poesia i davant de l'Institut Narcís Monturiol s'iniciava una passarel·la d'uns quaranta metres d'ample que unia els dos barris per sobre de la ronda. A l'altura de la Fundació Albà, una altra passarel·la àmplia, de cinquanta metres d'amplada, connectava Montbau amb la Vall d'Hebron on ara hi ha l'Hotel Alimara. Davant de l'entrada de l'Hospital Vall d'Hebron, es cobria la ronda en tota l'extensió dels terrenys de l'hospital.

La ronda de Dalt sense acabar i en plena negociació amb els veïns. Kim Manresa, 1988. AHR-NB

L'arquitecte es va entrevistar amb els tècnics municipals i amb les associacions de veïns implicades per fer la seva proposta d'intentar corregir el que es deduïa de l'esquema metropolità de 1963-1964 o Pla General Metropolità. En paraules de l'arquitecte, s'havia de revertir la funció purament circulatòria de la ronda i restituir-ne l'aspecte amable i la funció urbana.

El fotògraf Kim Manresa va ser testimoni de les lluites veïnals que van seguir la negociació amb els responsables polítics, que eren Jordi Parpal i Marfa, president de l'Institut Municipal per a la Promoció Urbanística i els Jocs Olímpics, i Josep Anton Acebillo, director tècnic.

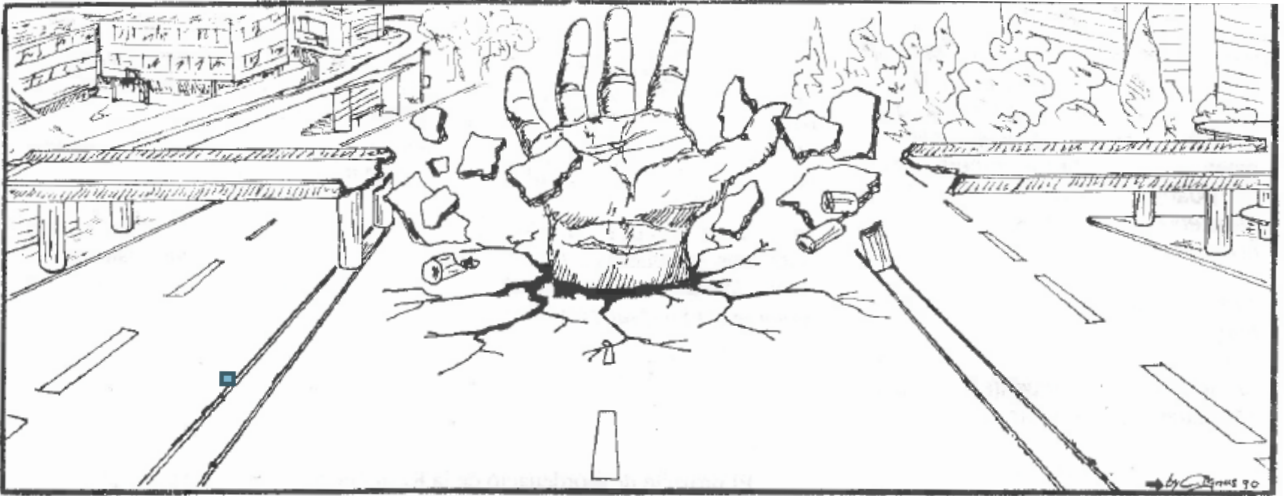
Manresa, veí de Nou Barris, era corresponsal de diversos diaris, entre els quals La Vanguardia. En l'exercici de la seva professió, l'octubre del 1988 va ser testimoni d'una càrrega de la guàrdia urbana que va portar a la seva detenció al costat d'altres veïns del barri que es manifestaven tallant la ronda. El nerviosisme dels polítics per la imminència dels Jocs Olímpics era evident

Abans que el detinguessin, Kim Manresa va aconseguir llançar la càmera a una veïna, que la va ocultar i la va entregar al diari. A la guàrdia urbana no li va servir de res pretendre negociar la llibertat dels detinguts a canvi de la suavització dels fets. La policia s'havia excedit en les seves funcions, però no hi va haver cap conseqüència per als galons dels implicats. Això sí, les fotografies es van publicar l'endemà a La Vanguardia. Va ser una de les poques vegades que la premsa es feia eco d'una protesta veïnal.

Repressió de les protestes a la ronda de Dalt a causa d'un desallotjament/ Escena quotidiana a la via Favència. Kim Manresa, 1988. AHR-NB

Manuel Ribas Piera, proposta de d'enllaç dels barris de Montbau i Vall d'Hebron, 1983. Arxiu del COAC

Dibuix aparegut en el número extraordinari de Ressò de Montbau de novembre de 1990 informant sobre les negociacions pel cobriment de la Ronda a Montbau i Vall d'Hebron.

Actualment, la solució als diversos problemes que comporta la ronda de Dalt continua sent un somni per als veïns de Montbau i la Vall d'Hebron. Propostes com la de Ribas Piera, fetes des de la sensibilitat i el diàleg, poden ser un exemple per a l'època actual.

El pròxim tram on es projecta continuar el cobriment de la ronda se situa entre l'avinguda Jordà i la Rabassada. El somni s'esvaeix. Però la gran reforma que ha de patir l'Hospital Vall d'Hebron els anys pròxims ha d'afectar positivament els veïns de Montbau i la Vall d'Hebron. O, si més no, això esperem.

Plaça Karl Marx en construcció als anys vuitanta. AHR-NB

TALLER DE ESCRITURA

MONEDAS EN LA

GRAMOLA

Relato de
NIEVES FERRER

“Las palabras pueden herir más que el filo de un cuchillo, y justo en ese estrecho filo puede bailar durante años una amistad, mientras no dejes de echar monedas en la gramola.”

Acababa de recibir la confirmación, estaba ilusionada como un gato con dos ratas. Llamé a mi amiga Antonia, tenía que contárselo. ¡No se lo va a creer!, pensaba mientras cogía el teléfono para convocarla urgentemente en el lugar de nuestro diario punto de encuentro matutino.

—Te voy sacando el café— le dije escuetamente; los nervios me aceleraban el pulso y un leve rubor se apoderaba de mis rollizas mejillas. — Anda y no tardes— apremié.

—Subo— confirmó ella telegráficamente.

Sin más explicaciones colgué el teléfono y atropelladamente abrí el primer cajón del escritorio y de la cajita donde guardaba las monedas sueltas cogí, como cada día desde hacía no sé cuánto tiempo, los noventa céntimos para pagar los dos cafés. Antonia nunca llevaba suelto. Con una sonrisa de oreja a oreja y el pulso cada vez más acelerado, salí del despacho y fui directa a la máquina del café del primer piso; justo cuando salía el segundo café, como siempre, llegó Antonia.

—Ya estoy aquí, ¿qué te pasa?— me preguntó inquieta, mientras me pasaba una mano por el hombro y con la otra cogía el café humeante que apenas acababa de salir de la máquina expendedora.

Antonia y yo hacía más de veinte años que éramos compañeras de trabajo y además manteníamos una agradable amistad. Sin embargo, en los últimos tiempos cada vez se hacían mas evidentes nuestras diferencias. Ella era una mujer de poca envergadura física, pero de carácter fuerte y era su tozudez y cerrazón lo que la caracterizaban; decía que los de Zaragoza eran casi todos así. Siempre llevaba la coraza puesta y nunca daba puntada sin hilo; hablaba poco, pero cuando hablaba dictaba sentencia sin posibilidad de recurso alguno. Yo, en cambio, en los últimos años había aumentado bastante de peso y vestía ropas holgadas, que me daban un cierto aire *happy*. Además, la edad me había vuelto más tolerante y abierta, prefería dar la razón a empezar una estéril discusión; tenía el carácter más como los de aquí, *seminfot* nos dicen a los de Castellón. Sería por cuestiones del carácter o no, que últimamente Antonia y yo discrepábamos en la mayoría de cosas y era evidente para las dos que nuestra amistad se estaba deshilachando. Tenía la impresión que desde que me había puesto a “mis cosas”, como decía Antonia, nuestra relación no era la misma.

CARRER POESIA

“Mis cosas” era la Historia. Por fin había conseguido hacer un hueco en mi vida para dedicarme a lo que había estudiado y tanto me gustaba. Estaba firmemente decidida a no imponerme más obstáculos ni excusas; la familia me apoyaba y además el trabajo me permitía tener todas las tardes libres. Dar marcha atrás, no era opción. Volví a estudiar, me matriculé en varios cursos universitarios sobre investigación científica, frecuentaba diversos archivos públicos y privados, y me había especializado en realizar entrevistas orales a personas mayores. También, asistía on line a un taller de escritura donde aprendía a elaborar y pulir mis textos, que me servía para exponer con pulcritud el resultado de mis estudios e investigaciones. Me gustaba lo que hacía y, cada vez que se presentaba la ocasión, divulgaba entre mis amigos y conocidos mis avances y descubrimientos entre viejos archivos y modernas webs.

Entramos las dos en la salita de café y nos sentamos cómodamente frente a una mesa baja. A Antonia el café le gustaba caliente, pero aún le quemaba y se acercaba el vaso de papel a los labios soplando levemente hacia el interior y después bebía a pequeños sorbos; al mismo tiempo, fijaba sobre mí una mirada de velociraptor, que se le escapaba por encima de las gafas, completamente empañadas por el vaho del café. Yo sujetaba el mío con una mano, para mí quemaba demasiado, y lo dejé sobre la mesita, y sin disimular mi nerviosismo empecé a contarle.

—He contactado otra vez con el inspector Carrillo de la Comisaría de Policía de Madrid, hemos estado hablando mucho rato por Zoom y me ha facilitado una reunión con el doctor Carbonell, ese antropólogo de San Sebastián tan nombrado, y ya tengo los billetes del avión y el hotel reservados. — Esperé su reacción, no dijo nada. — Me marchó la semana que viene — tampoco habló.

No decía nada, sólo asentía con vehemencia con cada sorbo de café, sin dejar de mirarme por encima de las cuatro

dioptrias de los cristales de sus estilas gafas. Yo, cada vez más entusiasmada, me explayaba contándole todos los detalles de la charla con el inspector Carrillo; sin embargo, ella, con su explícito silencio, marcaba distancia. De pronto, sin más, empezó a reírse a carcajadas. Era una risa histérica, que me dejó con la palabra en la boca, cuando estaba a punto de contarle dónde había conseguido unos documentos muy interesantes. Se levantó de un salto y apoyó sus dos manos sobre la pequeña mesa en la que habíamos dejado los vasos vacíos del café, y se encorvó sobre mí a un palmo de mi cara. Me miró fijamente y empezó a hablarme en un tono bastante desagradable, como si escupiera las palabras.

—¡Pero, vamos a ver!, ¡¿tú quién te has pensado que eres?! ¿De verdad te crees que te va a recibir ese doctor Carbonell que dices que es una eminencia en el asunto de los Masones y las Sectas...? ¿Crees que le va a interesar el rollo que llevas meses contándome del robo de una reliquia? ¡No sabes más que perder el tiempo y hacérselo perder a los demás! Yo te lo aguanto a la hora del café, pero si hablas con ese tío vas a hacer el ridículo de tu vida. Ya estás devolviendo los billetes y dejándote de historias.

Por primera vez en mi vida me había quedado sin palabras, y empecé a titubear vanas excusas.

*Ilustración de
ALEJANDRO
ZARAZA*

—Hombre, Antonia, ya sabes de qué va todo... esta historia es una reliquia perdida... lo sabes desde el principio, te lo he contado mil veces... bueno, algunas cosas... pues... sabes el interés que pongo... —dije intentando encontrar palabras con qué justificar las tuyas, pero se me entrecortaban en el nudo que se me había hecho en la garganta por la angustia y la sorpresa de su inesperada reacción. Mi cara enrojecía y sentí una extraña sensación de incertidumbre. ¿Igual era verdad que iba a hacer el ridículo? Pero por otro lado pensaba, ¿a esta tía qué le pasa?, ¿está traicionando nuestra amistad!

—Te he aguantado muchas fantasías animadas, pero esto ya es demasiado, te crees que tú sola vas a encontrar una cruz que se perdió hace casi noventa años y que eres la única que ha sabido encontrar el rastro, ¡venga ya!, que pareces nueva —me decía cada vez más alterada y fuera de sí.

—Sabes que he investigado mucho, te he contado todos los detalles de mi trabajo, siempre lo hago y hasta ahora todo te había interesado, ¿qué te pasa, explícamelo? —dije con sorpresa y a punto de ponerme a llorar.

—Pues lo que me pasa es que no puedes ahora a estas alturas ponerte a estudiar y a empezar a remover. No vas a ser tú la que descubra nada nuevo, hace demasiados años que saliste de la facultad de Historia, y a ti ya se te ha pasado el arroz. ¡Haz como todas, apúntate a Pilates, ve a caminar, ponte a dieta y quítate todas esas ideas de la cabeza! ¡Siempre con tus salidas de pata de banco! Una cosa es que me cuentes “tus cosas”, que siempre son divertidas con un café, y otra es que te vayas a ver con ese antropólogo famoso. ¡No sé cómo has conseguido quedar con él!

Todavía estaba aturdida, pero por una vez me impuse y repliqué, aun sabiendo que podía llevarme a iniciar una discusión de consecuencias impredecibles con mi amiga.

—Pues ya ves, será porque le ha interesado mi historia, no le habrá parecido que es ridícula. ¡Ah!, y se la voy a contar en persona, porque no pienso hacerte caso y no voy a devolver los billetes —le contesté, mientras me ponía en pie y, de encima la mesita, todo lo tranquilamente que pude, cogí mi vaso vacío y lo tiré a la papelera, experimentando una gran sensación de alivio; dándole la espalda, salí hacia mi despacho.

Ese fue el último café que tomamos juntas, a los pocos meses me jubilé. Antonia había sido mi amiga durante muchos años, no lamenté nunca los buenos ratos que pasamos juntas, pero en ese tiempo tampoco los eché de menos. Volví a verla unos años más tarde en Benicassim, donde ella vivía, fui allí a dar una charla sobre mi segundo libro, la presentación la hizo el doctor Carbonell. Nos saludamos amigablemente, compró el libro y me pidió que se lo dedicara.

—Claro que sí —le dije riéndome a carcajada limpia y le escribí una hiriente y sincera dedicatoria, la cual da inicio a este relato.

QUERIDOS REYES MAGOS

*Relato de MARISA MUÑIZ
Ilustración de ALEJANDRO ZARAZA*

Ya faltaba poco para el día mágico, mi cuerpecito, de apenas seis años, no podía dejar de moverse por todo el piso. Inquieta, agarré a mi yayo por la manga de su camisa blanca de camarero.

Yayo, yayo, la trajiste...

Antes de que contestara, ya había metido mi mano dentro del bolsillo de su chaquetón de paño, colgado en la silla del comedor. Pude escuchar a mi madre desde la cocina

—Marisín, ten paciencia, oh, ¡hija mía! — su voz alargó las vocales de mi nombre para después, soltar una frase vestida de un quejido añejo— ¡Qué nerviosa te pones!

La yaya Mari me sonrió cómplice, desde un sofá de cuadros escoceses, que añoraba aún las chinches recién exterminadas.

—Dámela, anda — me dijo mi abuelo divertido y ya sentado en la mesa, con el bolígrafo en su mano.

Le di aquel papel, bien doblado, lleno de dibujos de colores, donde se plasmaban mis sueños, pues todo eran juguetes; incluso creí ver, sentada sobre un tambor, la muñeca que tanto quería. Bueno yo y todas las niñas de mi calle.

Con solemnidad sobreactuada y haciendo un esfuerzo para contener la sorna, me dijo:

—A ver, vamos a empezar la carta a sus majestades...

—Yo te digo y tú escribes, ¿vale? —le respondí.

El yayo emocionado y con una risita bajo la nariz se apoyaba en el cristal de la mesa, que dejaba ver su torso torcido, ese que iba doliéndose de la falta de un pulmón. Luego, girando su cabeza a la derecha, me acunó con la ternura de sus ojos castaños. Enseguida, empecé con una larga lista de cosas, no sin antes recordarle con voz pícaro y bajita, que escribiera algo así como:

—Queridos Reyes Magos, como he sido muy buena...

Escuché la tos de la yaya, atragantada en una bocanada del cigarrillo, pues le daba risa ver mi inquietud de que el Rey rubio pudiera pensar que lo estaba engañando. Subí el volumen de mi voz, la increpé:

—Yaya, no te rías, ¡que los Reyes son magos! Y lo ven todo, y no se lo van a creer.

Mi madre, envuelta en los vapores de la olla de caldo, que llevaba en sus manos, atravesó la puerta del comedor; dejó el manjar sobre el mantel, apretó sus finos labios, levantó los párpados y me lanzó un destello verde azulado, envuelto en reprimenda, que aterrizó en mis pupilas.

—Yayo, yayooo... léeme, léeme, qué has escrito. Que los pajes lo ven todo y se lo cuentan a los Reyes.

El escribiente tomó el papel con las dos manos y se lo acercó a la cara. Yo, con los ojos abiertos como platos y mis piernitas, delgaduchas, cruzadas de la emoción, escuché atenta, con todos los sentidos abiertos, cómo él con voz impostada de seriedad leyó:

—He puesto: quiero unos calzoncillos para mi abuelo, unas bragas para la yaya, sostenes para mi madre...

Enseguida me di cuenta del desastre. ¿Qué haría ahora? No teníamos más cartas. El susto se me agarró al cuello y el aire no circulaba por mi pecho, hasta que por fin un llanto estridente saltó inundando la habitación, junto con la pataleta de mis zapatitos rojos, que golpeaban contra el suelo. Lloriqueaba y, con el aliento frenando mis palabras, chillé:

—¡Ahora los Reyes no me traerán nada, y yo quiero mi muñeca! ¡Eres malo, no te quiero!

A esas alturas, ya mi abuela, después de chafar medio cigarrillo en el cenicero de plástico en el que se leía Martini, se había puesto en pie y en cuatro pasos largos y con los brazos hacia el cielo, acercó su cintura de avispá al pico de la mesa y con tono de enfado lanzó una mirada con sus ojazos azules, fulminando al escribano. Luego, con autoridad le gritó:

—¡Alberto, que has hecho llorar a la niña, pareces tú más crío que ella! ¡Parece mentira, hombre! —Y cogiéndome del brazo me arrastró para apretarme contra su falda de tubo marrón y con mucha certeza me aseguró:

—No le hagas caso, el yayo es tonto, te está engañando.

Asustado de la bronca, mi abuelo intentaba explicarme que era todo un broma, que no lo había puesto. Pero yo no me fiaba. No sé cómo me calmaron tanto disgusto, solo recuerdo que no podía pegar ojo de tanta emoción, esperando a la mañana del día señalado y a la Pablita, esa muñeca rubia, con ojos verdes, que tenía una cuerda en su espalda, con un aro de plástico y que nunca me trajeron. La misma que sí tuvieron mis vecinitas y que cuando estiraban por detrás de la cuerquita, lloraba y reclamaba como yo, constantemente: Mama, mama...

CARRER POESIA

ENTRE NOSALTRES:

L'ESCRIPTORA

XILENA MARTINA

BISBE VALDÉS

Text per NEUS MOYANO

Com indica el seu cognom, l'escriptora Martina Bisbe és una descendent de catalans que ha fet el viatge de tornada a Barcelona, on resideix des de fa uns anys. Martina Bisbe ha editat una bona pila de llibres infantils en dues col·leccions (www.chatipan.net i www.elmundodiminuto.net). L'any 2022 va editar la novel·la *Los entresijos de una vida*, una història basada en la seva pròpia vida que també ens apropa a la història del seu país, a la lluita dels maputxes originaris de la regió de l'Araucania i la seva resistència heroica a la invasió hispànica. El llibre és una oportunitat d'aproximar-se a la història xilena, des d'un punt de vista que no és el dels conquistadors, amb molta emoció i vivacitat.

Els llibres de Martina s'editen a Amazon (www.amazon.com).

Enhorabona per aquest nou llibre, que esperem que tingui molt d'èxit.

LA BIBLIOTECA US INFORMA...

Text per
CANDI
RUBÍN

Una de les consultes més habituals que ens fan a la biblioteca és com rebre informació de les activitats que fem.

Hi ha diferents vies per rebre-les i aquí et diem com: subscripció al nostre butlletí, visitar la biblioteca i seguir-nos a les xarxes socials. Si et subscrius al butlletí electrònic de Biblioteques de Barcelona, podràs rebre informació del que passa a les biblioteques de la ciutat que escullis i, sobretot, de la teva biblioteca.

Rebràs també, amb aquesta subscripció, correus electrònics amb una selecció de les activitats culturals a Barcelona del moment i els descomptes que et faran per disposar del carnet de biblioteques. Cada biblioteca de la ciutat envia informació sobre els serveis, les novetats i les activitats que organitza.

COM ET POTS SUBSCRIURE?

Si ja disposes de carnet has d'accedir a 'El meu compte' que es troba dins del teu "Espai personal" que trobaràs a la web de les biblioteques o anar directament a la pàgina web <https://www.mesbiblioteques.cat/>.

Si ho fas a través de l'Espai personal, hauràs de tenir a mà el número del carnet de biblioteca i el teu PIN, clicar "modificar la informació personal" i dir que sí que vols rebre informació cultural de la ciutat. Podràs modificar les teves preferències i escollir de quines biblioteques vols rebre informació. Això sí, és important que ja tinguis el carnet de biblioteques.

També pots trobar informació de les activitats que es fan, seguint-nos a les nostres xarxes socials que tenim, que són facebook i instagram. En aquestes xarxes posem informació de les activitats infantils i d'adults que fem a la nostra biblioteca i l'enllaç de les inscripcions si aquesta és necessària i perquè accediu ràpidament a fer la inscripció. Recordeu, les nostres activitats són gratuïtes i normalment demanem inscripció d'aquelles activitats que tenen places limitades o per controlar l'aforament de la sala.

Les nostres activitats són molt diverses, igual que els usuaris que ens visiten. Fem activitats:

- Pels nadons de 6 mesos a 3 anys, les *Primeres Passes*
- L'hora del conte recomanada a partir de 4 anys
- Tallers infantils, de manualitats, de tecnologia i creativitat
- Formació digital pels infants i per adults
- Xerrades de qualsevol classe de temàtica

L'oferta és molt variada o sigui que el nostre consell és que us apropem a la vostra biblioteca i demaneu al personal si teniu qualsevol dubte. Estaran encantats d'informar-vos.

ACTIVITATS DE LA BIBLIOTECA

A LA VORETA DELS NÚVOLS

Lletra petita. Primeres passes

Espectacle visual i poètic. Ens permetrà fer un passeig pels núvols. Com? Doncs en un globus amb el qual podrem tocar el sol, acaronar els núvols, i viatjar amb el vent d'aquí cap allà. Arribarà la pluja i la neu, i sortirà l'arc de Sant Martí. I després, cansats, veurem arribar la nit.

Edat: de 6 mesos a 3 anys

A càrrec de: Cia. Patawa

Data: 29/09 a les 17:30h

FESTIVAL DE LITERATURA EN TRÀNSIT

Setena edició del festival on l'objectiu principal es acostar la literatura als veïns i les veïnes del Districte i promoure la seva especialització. Dues activitats encara pendents de determinar.

Edat: totes les edats

Data: 05/10 a les 18:30h i a les 20h

SÒNIA DEIXENS

Parlem amb Sònia Deixens que parlarà amb Rosa Querol, coordinadora del blog *Mucho más que un libro*, del seu llibre *Pintura en el espejo*.

Edat: totes les edats

Data: 10/10 a les 18:30h

CONCERT DINS DEL CICLE DE MÚSICA CLÀSSICA A HORTA-GUINARDÓ

Pendent a determinar

Edat: totes les edats

Data: 19/10 a les 19h

LUA

Lletra petita. Primeres passes

La Lua s'ha perdut, ha caigut de les estrelles!. Mentre busca el camí a casa en aquest nou món per a ella, descobrirà coses extraordinàries, màgiques i plenes

de ritme. Farà nous amics que l'ajudaran a trobar el camí a casa! Ho aconseguirà?

Edat: de 6 mesos a 3 anys

A càrrec de: Anna Abad

Data: 27/10 a les 17:30h

LA CANÇÓ DE LA JOSEPHA

Lletra petita. Sac de rondalles

El Camerun és un país africà ple d'animals que viuen en llibertat: girafes, hipopòtams, guepards, búfals, lleons, gorilles, ximpanzés, elefants com la Josepha, nyus i bongos. Us ho imagineu? Un país on els animals corren lliurement i les elefantes poden ser mestres d'escola...

Edat: més de 4 anys

A càrrec de: Fundación Open Arms

Data: 09/11 a les 17:30h

LLIBRES A ESCENA

Lletra petita

Pendent de determinar

Edat: més de 4 anys

Data: 30/11 a les 17:30h

TALLERS DIGITALS #estàsON

L'objectiu és fomentar l'interès per la ciència i la tecnologia en els infants d'entre 6 a 12 anys.

Amb inscripció prèvia.

Edat: de 6 a 12 anys

Data: divendres d'octubre a desembre. Pendents a determinar els dies i el contingut.

SUPORT INFORMÀTIC

Per resoldre els dubtes informàtics o tecnològics.

Edat: totes les edats

Data: dilluns d'octubre i novembre, de 17h a 20h.

CARLES QUINTANA SEÑER, UNA MIRADA ALIENA

*Text per
LLUÍS JORDÀ
I ROSELLÓ.
ASSOCIACIÓ
D'AMICS DEL
MONESTIR DE
SANT JERONI
DE LA VALL
D'HEBRON*

Se'm fa difícil parlar d'en Carles Quintana sense conèixer-lo. Fàcilment, en canvi, puc parlar de l'estela que ha deixat amb els seus treballs: des de la col·laboració amb la comissió per a la celebració del sisè centenari de la fundació del monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron fins a la publicació sobre la ceràmica del monestir, passant per l'afany de recerca de fragments ceràmics dispersos arreu i, de manera molt especial, les indagacions sobre l'estructura i la planta del monestir. Dissortadament, no puc parlar de l'home que hi ha al darrere de tots aquests estudis, relatius sempre a Sant Jeroni, autèntica inquietud que el va captivar durant tota la seva vida.

Per tant, aquesta mirada, malauradament aliena, només pot servir d'introducció, no pot ser més que la d'un simple analista que estudia (i encara de manera molt parcial) l'obra d'una persona, sense anar gaire més enllà, amb un complet desconeixement del seu vessant més important, l'humà. Espero doncs que aquesta sigui només la primera d'una llarga llista de semblances que vinguin a completar la figura d'en Carles Quintana.

Plat commemoratiu del sisè centenari, obra d'en Carles Quintana

Carles Quintana fou un dels instigadors, juntament amb mossèn Joan Bernadas («eren grans amics», en paraules d'Eugeni Font), de la creació de la comissió per a la celebració del sisè centenari de Sant Jeroni, així com de la gestació d'una exposició commemorativa posterior, entre altres actes.

La comissió per a la celebració del sisè centenari es va crear el 29 d'abril del 1993 (just ara se n'han complert trenta anys). L'acte de constitució d'aquesta comissió va comptar amb l'assistència de representants de l'AEEF, l'Associació de veïns, la Biblioteca Popular de Montbau «Albert Pérez i Baró» i de la parròquia de Sant Jeroni de Montbau. També hi van ser presents el senyor Escartín, en

representació del Districte d'Horta Guinardó, i el senyor Antoni Latres, per part del Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya.

Seguidament es van preparar tot un seguit d'activitats, entre les quals destaca la conferència impartida a la Biblioteca Popular de Montbau el dia 27 de maig del 1993, a càrrec del pare Ignacio de Madrid, monjo i historiador jerònim vingut especialment del monestir de Yuste per participar en els actes commemoratius de la fundació del de Sant Jeroni. No tinc notícia directa o documental de la participació d'en Carles Quintana en aquests actes, però estic convençut que hi va prendre part.

Mostres diverses d'aquesta col·laboració són el dibuix de l'anagrama de la comissió per a la celebració del sisè centenari i el disseny del plat commemoratiu d'aquesta efemèride, ambdós obra d'en Carles Quintana. De manera recent, en Desideri Díez va fer donació a la nostra associació d'un d'aquests plats commemoratius.

En Carles Quintana, entre d'altres, va crear afició per al coneixement del monestir entre diversos veïns del barri, com seria el cas d'un jove Juli Fontoba i Sogas, que després de quaranta anys de recollir fragments ceràmics dispersos ha creat una magnífica exposició estable a la masia de Can Soler del barri de Sant Genís dels Agudells.

L'any 1997 en Carles Quintana va publicar un llibre sobre la ceràmica del monestir (Ceràmica de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron). Aquest llibre va complementar una monografia apareguda l'any 1995 sobre la història del monestir, titulada Sant Jeroni de la Vall d'Hebron, escrita per en Fèlix Olivé. Ambdues publicacions foren editades sota el segell de la parròquia de Sant Jeroni de Montbau. Cal assenyalar que el llibre d'en Fèlix Olivé fou àmpliament il·lustrat per en Carles Quintana.

Aquell mateix any 1997 es va fer una exposició sobre el monestir que havia de servir de cloenda dels actes del sisè centenari. Un article d'El Periódico del 9 de març d'aquell any, escrit pel malauradament desaparegut Josep M. Huertas Claveria, ens aportava tot un seguit d'informacions d'interès: «... la parroquia que heredó el nombre del famoso monasterio clausura este fin de semana tres años de búsqueda de restos y recuerdos de Sant Jeroni».

Seguidament, aportava les dades que confirmaven la participació d'en Carles Quintana: «El esfuerzo ha sido colectivo, el rector mossèn Joan Bernadas ha coordinado a los buscadores. Un grupo de jóvenes del cercano barrio de Sant Genís ha desbrozado la dependencia superviviente del monasterio, el archivo de Horta-Guinardó ha procurado copias de documentos que hablan de él, salvados del despojo al que fue sometido en su día Sant Jeroni, y un vecino de Montbau, Carles Quintana, ha aportado restos de cerámica localizados hace más de treinta años. Cuando era joven y vine a vivir al barrio...»

Plat reconstruït per en Carles Quintana. Actual Col·lecció de Fàbregues-Boixar

Aquesta primera exposició, situada a l'edifici de la parròquia de Sant Jeroni de Montbau, va passar seguidament, després de la cloenda, al Centre Cívic de Sant Genís dels Agudells, conegut com la casa Grogga. En aquesta segona exposició també hi van figurar les restes ceràmiques d'en Carles Quintana, així com els documents aportats per l'Arxiu d'Horta, però no hi ha constància que hi figurés una imatge de la Dolorosa atribuïda a Ramon Amadeu, cedida per una família de Sabadell, present només a la primera exposició.

En Carles Quintana, afectat per una greu malaltia, va morir uns anys després i va cedir gran part de la seva col·lecció al metge que el va tractar, l'actual president de la nostra Associació d'Amics del Monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron, Oriol de Fàbregues-Boixar, però això ja és una altra mirada.

A manera de senzill homenatge a la figura d'aquest nostre precursor, l'Associació d'Amics del Monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron va prendre el perfil del monestir dibuixat per en Carles Quintana, que figurava al llibre Sant Jeroni de la Vall d'Hebron d'en Fèlix Olivé, com a segell propi de l'associació.

EL SANT JERONI A LA MUNTANYA

Cada 30 de setembre, dia de sant Jeroni, els barcelonins i els habitants de la rodalia de la ciutat pujaven al convent de Sant Jeroni de la vall d'Hebron. Els visitants hi passaven el dia i fruien de la bellesa natural de l'entorn, de les seves fonts i del menjar que preparaven els monjos: el popular pa de sant Jeroni. Aquell dia de vegades es presentava al monestir una gran gernació, la qual cosa incomodava els monjos, perquè era difícil acollir tantes persones. Amb el temps, la tradició barcelonina es va referir a la pujada popular al monestir com el Sant Jeroni a la Muntanya. La popularitat d'aquesta jornada va quedar recollida en rajoles decoratives i en diverses auques. Durant el primer terç del segle XIX la impremta Estivill va publicar l'Auca de les funcions de Barcelona, en què es representaven les festivitats més importants de la ciutat, entre les quals es troba «El Sant Jeroni a la Muntanya».

Enguany el 30 de setembre, dia de sant Jeroni, cau en dissabte. Com cada any, l'Associació d'Amics del Monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron recupera aquesta festivitat, que esperem que esdevingui novament popular i tradicional.

HARMONIA

CARRER

*Seguiu-nos a les xarxes:
@amicstjeronivallhebron*

*Especialitats en productes de proximitat
Vedella, pollastre i porc
Gran assortiment d'embotits ibèrics
Tall de pernil a ganivet
Formatgeria selecta
Producció pròpia*

C/Poesia 1 Local 2-6

08035 Barcelona

623 254 074

Matins

Dilluns a disabte de 7:00 a 14:00

Tardes

Dilluns a divendres de 16:30 a 20:00

ZAPA-RÀPID

MONTBAU

C/ POESIA 1-5
GALERIES MONTBAU
08035 BARCELONA

Montbau, territori Xukli!

Tel.: 932 37 79 79

www.afanoc.org · www.lacasadelsxuklis.org

DAVID TALLADA, NISSAGA DE BOTIGUERS AL BARRI

Text per
NEUS MOYANO
MARISA MUÑIZ

Il·lustració per
DIANA GAY

llada i la seva esposa Maria Carme, que des del 1971 estava situat als edificis de la Cooperativa Graciense, a la qual ja vam dedicar un article fa un temps.

En Joan Tallada, el pare, havia obert amb la Maria Carme aquest establiment que es va fer emblemàtic, primer com a colmado i després com a supermercat. Ja era un colmado als anys seixanta, quan era «la botiga de la Juani», una de les primeres botigues del barri, i els Tallada se'n van fer càrrec el 1971. A ells els va succeir en David, que va marxar un temps del barri i hi ha tornat amb molta empenta i ara té botiga a les antigues galeries de Montbau.

A primera hora del matí ja feinegen a dintre de l'obrador, on elaboren els diversos productes i preparats. La reforma ha permès ampliar amb un obrador i un taulell l'espai que antigament ocupava la peixateria d'en Romero, que tots recordem també amb enyorança. La carnisseria-cansaladeria d'en David ara ocupa tota la cantonada. És un projecte ambiciós que vol anar més enllà i oferir altres productes i també delicatessen, vins i pastes dolces i salades.

Corro a tota pressa per agafar el metro ben d'hora al matí. Fa un dia esplèndid i esperem amb candeletes la pluja que no acaba d'arribar. Els carrers i les places es veuen buits. No només per l'hora, sinó pel fet que alguns establiments que reunien al seu entorn veïns, passavolants i curiosos desgraciadament han desaparegut. Els temps canvien.

Abans d'enfilars el parc, en una de les cantonades dels establiments de les galeries hi trobem la carnisseria-cansaladeria d'en David, que ha obert recentment. De fet, podríem dir que ha reobert, perquè en David Tallada és un històric del barri.

El desembre del 2014, en Mingo Borrás, un historiador d'Horta veí de Montbau, dedicava un article en una coneguda revista d'Horta al colmado d'en Joan Ta-

CARRER

El colmado de
"la Juani"

UN LLOC DE REUNIÓ

La botiga és un lloc de trobada. L'aparador s'omple d'anuncis de l'Associació de Veïns, dels Xuklis, de la Sala Polivalent, etc. I és que en David, a part de la seva feina, també és membre de la Colla de Diables, una de les entitats dinamitzadores dels actes festius del barri. Retrobem aquí l'esperit del pla de Montbau, antigament ple a vessar dels establiments i els clients que tant trobem a faltar.

Veïns de la primera fase i de la segona es troben en aquest punt de reunió per fer petar la xerrada, mentre fan cua fins que els toqui el torn, a les cadires que els propietaris han posat a aquest efecte a l'interior de l'establiment.

Darrere la vidriera que dobla la cantonada hi estan asseguts el senyor Julià i la seva dona. Ells, com cada dia, havien sortit a fer la passejada matutina pel carrer Àngel Marquès fins al carrer Poesia.

Avui és divendres, així que han baixat pel carrer Poesia fins al pas zebra per dirigir-se agafats del braç fins al Tallada.

Observen feinejar en David, a qui coneixen des que era nen i jugava pel barri. Una dependenta alegre, amb un davantal granat, els mira de reüll mentre va posant paquets de diferents mides dins una bossa. L'aire s'impregna d'aromes dolços, salats i picants que s'escapen per les escoletxes i fan salivar els gossos que esperen a l'altre costat de la porta. Ara entra la senyora Rosita, que ha vist el matrimoni als seus seients i s'instal·la a la cadira buida que hi ha al costat d'en Julià. Comença una agradable conversa. Una dona jove no es perd ni una coma de la xerrada, un d'aquells discursos improvisats sobre els inicis del barri.

El matí passa nostàlgic i, al dir-se adeu, queden de tornar-se a trobar un altre dia a la carnisseria o, senzillament, al Tallada. Es desitgen bona salut, recullen les seves comandes i s'acomiadren de tots, i després surten i es perden de vista pels carrers que duen a casa seva.

COSTUMS I RITUALS FUNERARIS MULTICULTURALS I RELIGIOSOS

*Desmuntant mites i prejudicis amb
Rut de la Torre, responsable de
trasllats Internacionals d'Àltima*

CARRER HARMONIA

*Text i imatges
per ÀLTIMA*

En un context global, interreligiós, multicultural i canviable com el de la nostra societat, hi ha diferents variables que una companyia funerària com Àltima afronta sempre amb garanties per donar un servei d'excel·lència.

Rut de la Torre, responsable de trasllats internacionals de la companyia, treballa amb famílies i amb multitud d'ordes religiosos i col·lectius de tot tipus d'origens i cultures que tenen necessitats molt particulars davant d'un servei funerari.

Àltima: L'escolta activa sobre les necessitats religioses i culturals que arriben a Àltima deu ser una de les primeres premisses quan es demana un trasllat o bé un servei funerari, oi?

Rut: Sí, i és una de les tasques més importants que hem de dur a terme tot l'equip que intervé en el servei funerari: des del personal que fa la recollida del difunt a l'assessor que atén els sol·licitants del servei, el coordinador que organitza els serveis que ens contracten i el xofer que porta el difunt fins al seu destí final. És molt important i prioritari escoltar i comprendre tot el que les famílies ens traslladen per poder-los donar el servei que necessiten tenint en compte tots els detalls que són importants per a la família, de manera que puguin acomiadar-se del seu ésser estimat tal com ho desitgen.

Àltima: A Àltima teniu espais als vostres cementiris per a col·lectius i religions de tot tipus i amb les característiques que demanen els ritus respectius?

Efectivament, a Àltima també podem oferir servei en l'àmbit de cementiris. Un dels que gestionem és el cementiri comarcal de Roques Blanques, a la població del Papiol, on hi ha diferents espais destinats a algunes confessions religioses, com ara el recinte islàmic o el bahá'í, i d'altres en què treballem per a aquelles comunitats que ens han demanat tenir un espai especial segons la seva confessió religiosa. Tots aquests espais s'han construït a partir de les necessitats que ens han traslladat les diferents comunitats i les associacions de diferents confessions religioses, i treballem sempre amb la seva col·laboració per tenir en compte cada un dels detalls que hem de respectar a l'hora de fer els espais i les sepultures sol·licitades. Tot plegat complint sempre la llei sanitària mortuòria que regeix a Catalunya.

Àltima: Quines són les necessitats més curioses que has pogut conèixer?

Rut: Quines són les necessitats més curioses que has pogut conèixer?

Després de tants anys, me'n venen moltes al cap; una va ser quan ens va contractar el servei funerari una de les primeres famílies jueves que vam atendre. Ens van demanar que féssim tres forats a la base del fèretre perquè, tal com estableix la seva religió, el cos ha de tocar terra quan és inhumat. Com que a Espanya la llei sanitària no permet la inhumació sense fèretre, fent aquesta acció adaptàvem el servei a les necessitats que dicta la seva religió.

També va haver-hi una família que ens va demanar posar dins del fèretre una ampolla de Jack Daniel's i un paquet de tabac al costat del difunt, ja que eren dues coses que ell va demanar per quan es morís. Una altra família ens va demanar posar-hi el telèfon mòbil...

Hi ha moltes més necessitats curioses que ens han demanat, però no acabaria mai d'esmentar-les!

Àltima: En aquest context multicultural i religiós, també es poden desmuntar prejudicis i mites que sovint s'estenen sense cap rigor, oi?

Rut: Un rumor fals que se sent molt és que la gent xinesa no s'enterra al nostre país, i hi ha moltes teories respecte al que fan davant d'una defunció.

La realitat és que sí que s'enterren o incineren (depèn de la religió a què pertanyin) aquí. La qüestió del perquè no es duen a terme molts serveis a xinesos és perquè la primera generació que va arribar a Espanya procedent de la Xina (fa aproximadament uns quaranta anys) era molt jove, i per tant encara no tenim una comunitat xinesa gaire envellida.

Segons em va dir un bon amic meu xinès, per cultura, els xinesos que es troben fora del seu país i contrauen una malaltia greu, se'n tornen allà per viure-hi els seus darrers dies.

Àltima: Quin percentatge de famílies no autòctones de Catalunya sol·liciten el trasllat de les restes dels difunts al seu país d'origen?

Rut: No us en puc donar un nombre exacte, però sí que puc dir que a Catalunya es fan una mitjana de 1.100 serveis funeraris que comporten trasllats internacionals.

Àltima: És important destacar que a Àltima no hi ha cap religió, gran o petita, a la qual no ofereix el servei que demana, oi?

Rut: A Àltima oferim servei a tothom, de qualsevol confessió religiosa o laics, que davant d'una defunció requereixen els nostres serveis.

En el projecte que jo lidero, una de les premisses que tenim és que mai es pot donar un no com a resposta davant de qualsevol petició que ens faci una família. En tot cas, si per qüestions de normativa sanitària no es pot dur a terme exactament el que ens demana la família, sempre hem de buscar una alternativa tan ajustada als seus desitjos com sigui possible, respectant la llei sanitària mortuòria que regeix a Catalunya.

Àltima: I això també implica organitzar trasllats a qualsevol punt del planeta...

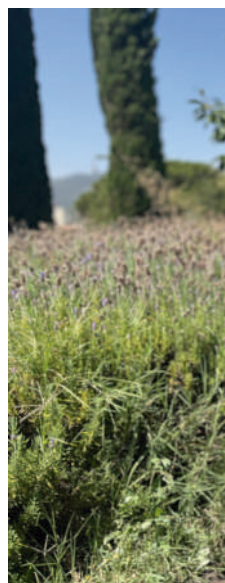
Rut: Sí, nosaltres donem servei fins a qualsevol part del món, i també a l'inrevés. Per exemple, si alguna persona mor fora d'Espanya i la família desitja que ens encarreguem de portar-la fins aquí, també donem aquest servei.

També ens encarreguem de traslladar cendres, restes exhumades i pertinences de difunts a qualsevol part del món i a l'inrevés. I, en cas que ho desitgin, també poden contractar amb nosaltres els passatges per als acompanyants que volen viatjar amb el seu ésser estimat difunt.

Garantim sempre un servei integral des del moment de la defunció fins al destí final.

Àltima: La teva feina segurament et permet convertir-te en una persona molt propera i de molta confiança per a les famílies a les quals doneu servei des d'Àltima. Segurament es creen vincles importants

Rut: Sí, i és una labor molt bonica i gratificant que faig amb molt de gust i orgull. En la meua posició, com que els serveis que gestiono normalment es dilaten una mica més per les diverses gestions que s'han de dur a terme, en tot moment estic en contacte amb les famílies, els ofereixo acompanyament i els dono informació sobre l'estat de les gestions que duem a terme, i això els dona tranquil·litat. Poder ajudar les famílies en un moment tan dur com és el de la pèrdua d'un ésser

estimat i fer tot el que calgui per satisfer les seves peticions perquè es puguin acomiadar tal com ho desitgen és una de les meves prioritats en aquest projecte.

Àltima: Quina reacció particular dels familiars amb els quals has treballat t'ha sorprès més, en tots els teus anys de trajectòria?

Rut: Que en moments tan difícils et facin arribar el seu agraïment per l'acompanyament que els hem ofert. També és veritat que a vegades em sorprenen amb preguntes sobre tot tipus de mites falsos que envolten el sector funerari. En el dia d'avui encara hi ha molt desconeixement al respecte.

Àltima: La mort és un fet comú i, en canvi, ja veiem que s'afronta de maneres ben diferents. Quins són els ritus que, actualment, no deixen d'impressionar-te?

Rut: Crec que aquest àmbit és molt ampli i que no em deixarà de sorprendre mai. Recordo una vegada, ja fa molts anys, que vam fer un servei d'incineració a petició d'una família xinesa, i quan eren al crematori els familiars van començar a cremar bitllets i d'altres papers. Vaig començar a indagar sobre aquell acte i vaig entendre que era part del ritus de

la religiositat popular xinesa i el seu significat: aquells paperets que cremaven representaven béns materials que la persona difunta tindrà en la seva pròxima vida.

Àltima: I, en aquest mateix context, quina seria la cultura que afronta un moment transcendent com el de la mort de la manera més oberta i natural, de totes les que has conegut?

Rut: No crec que n'hi hagi una en concret, ja que totes, cadascuna des de la seva perspectiva, ho afronten així.

Però sí que es veritat que dins les cultures més obertes hi ha la mexicana, que afronta la mort d'una forma molt diferent a d'altres, perquè des de ben petits els mexicans estan familiaritzats amb la mort i per a ells no és un tema tabú. Davant d'una defunció, duen a terme una celebració amb begudes, menjar i música amb tots els familiars i amics per recordar la persona que ha mort. El Dia dels Difunts, com ara aquí el dia 1 de novembre, quan celebrem Tots Sants, ells decoren els carrers omplint-los de colors i figures similars als esquelets amb guarniments de flors, per honorar així els seus difunts.

Moltes gràcies, Rut!

CARRER HARMONIA

AGENDA DE TARDOR I HIVERN

TALLERS DE TARDOR				
TALLER	EDAT	TALLERISTA	HORARI	DATA
ENGLISH THROUGH GAMES I	7 a 10 anys	Idiomes Tarradellas	Dilluns 17h - 18h	09/10 al 11/12
ENGLISH THROUGH GAMES II	3 a 6 anys	Idiomes Tarradellas	Dilluns 18h - 19h	09/10 al 11/12
DANSA AFRO	Adults	Eddie Ferreira	Dimarts 18:30h	10/10 al 12/12
IOGA	Adults	Andrea Fernández	Dimecres 18:30h	11/10 al 13/12
CAPOEIRA	Infantil	Eddie Ferreira	Dimocres 17h	11/10 al 13/12
ESCRIPKTURA CREATIVA	Adults	Carmen Simon	Dijous 17:45h	12/10 al 14/12
SENSIBILITZACIÓ MUSICAL	0 a 3 anys	Virginia Blanch	Dimarts 17:30h - 18:15h	10/10 al 12/12
TEATRE INFANTIL	9 a 13 anys	Allysson Muñoz	Dimecres 17:15h - 18:15h	A determinar
BOXA PER A JOVES	14 a 18 anys	A determinar	Dimecres 17:30h - 18:30h	A determinar
PROPOSTES CULTURALS				
ACTIVITAT	EDAT	ORGANITZACIÓ	DATA	
● TEATRE D'OMBRES	A partir de 3 anys	SPM	28/10 a les 11h	
● ESPECTACLE CIENTÍFIC	A partir de 10 anys	SPM	18/11 a les 11h	
● CASTANYADA	Totes les edats	SPM	03/11 a les 18h	
● CAGA TIÓ	Totes les edats	SPM	16/12 a les 12h	
● FESTA MAJOR DE MONTBAU	Totes les edats	Entitats de Montbau	17/09 al 08/10	
● OBRA DE TEATRE	A partir de 12 anys	Teatre	01/10 a les 18h	
● ESPECTACLE DE MÚSICA, POESIA I CIÈNCIA	Totes les edats	SPM i Jordi Nano	02/10 a les 18h	
● SORTIDA NOCTURNA A COLLSEROLA	Totes les edats	SPM	02/10 a les 19h	
● TALLERS OBERTS	Totes les edats	SPM	03/10 de 17h a 19h	
● ENTREGA PREMIS CONCURS MICRORELATS	Totes les edats	SPM	04/10 a les 19:30h	
● CINEMA A LA FRESCA	Totes les edats	SPM	04/10 a les 20h	
● FOGUERONS DE SANT ANTONI	Totes les edats	SPM, Diablers i AEEF	20/01	

Contacteu amb la Sala Polivalent a salapolivalent@bcn.cat

Totes les activitats presencials es fan a la Sala Polivalent de Montbau si no s'indica un altre emplaçament, per saber el preu adregeu-vos al correu electrònic.

●	CINEMA: EL DIARIO DE NOA	Totes les edats	SPM	19/09 a les 17:30h
●	CINEMA: FULL MONTY	Totes les edats	SPM	17/10 a les 17:30h
●	CINEMA: UNA JOVEN PROMETEDORA	Totes les edats	SPM	25/11 a les 17:30h
●	CINEMA: EL JARDINERO FIEL	Totes les edats	SPM	12/12 a les 17:30h
●	PENDENT	Totes les edats	Big Band Montbau	20/10 a les 20h
●	PENDENT	Totes les edats	Big Band Montbau	2n dv de cada mes a les 20h
●	CONCERT DE ROCK PELS XUKLIS	Totes les edats	AFANOC	29/10 fins les 15h
●	JAZZ TAST	Totes les edats	SPM	Setembre
●	FESTIVAL EMPODERAT	Totes les edats	SPM	02/11 a les 19h
●	OLÀSSICA HG	Totes les edats	SPM	27/10 a les 19h
●	CONCERT YEXZA	Totes les edats	SPM	Novembre
●	TALLERS OBERTS FESTA MAJOR	Totes les edats	SPM	03/10 de 17h a 20h
●	TALLER DE JARDINERIA	Totes les edats	SPM	Octubre
●	CLASSE OBERTA DONES MONTBAU TEATRE	Totes les edats	SPM	Novembre pel 25N
●	XERRADA ALZHEIMER I DINÀMICA DE MEMÒRIA	Totes les edats	SPM	21/09 a les 11h
●	DESIGUALTATS	Totes les edats	SPM i Clota	31/10 a les 17h
●	SORTIDA A COLLSEROLA (Nit de la Recerca)	Totes les edats	SPM	02/10 a les 19h
●	ESPECTACLE CIENTÍFIC FAMILIAR	A partir de 10 anys	SPM i Jordi Nano	18/11 a les 11h
●	ELS ESPIES DEL VATICÀ	Ponents ↴		
●	A DETERMINAR	Vicens Lozano		10/10 a les 17:30h
●	A DETERMINAR	Francesc Bailón		24/10 a les 17:30h
●	A DETERMINAR	A determinar		07/11 a les 17:30h
●	A DETERMINAR	A determinar		21/11 a les 17:30h
●	A DETERMINAR	A determinar		19/12 a les 17:30h

● Activitats familiars
● Càpsules formatives

● Cicle festiu
● Xerrades

● Cinema
● Punt científic

● Jazz al Gimnazz
● Aules d'extensió universitària

● Cicle musical
● Cabaret Senglar

RECEPTES DE CUINA

Text i imatges per
FUNDACIÓ ALBÀ

MIGAS ISABEL PULIDO

Soc natural d'un poble de Jaén que es diu Mancha Real. Aquesta es una recepta molt completa i de casa meva. Abans feia aquest plat, un cop a la setmana pels meus.

INGREDIENTS para 4 persones

1 pa rodó d'1 quilo o
1 quilo 1/2
1 got d'oli d'oliva
4 xoriços petits
migueros
4 tallades de
cansalada.
Opcional: costelles
de porc, en canvi, de
la cansalada.
4 alls grans
sal

PREPARACIÓ

1. En un bol es remulla el pa en aigua, sense que quedi molt mullat. Embegut.
2. S'ha agafat el got d'oli i es posa en una paella. Se sofregeix els xoriços i la cansalada i es reserva.
3. Amb el mateix oli, se sofregeixen els alls tallats en 4.
4. Aleshores, s'afegeix el pa ben escorregut, en el mateix oli, amb els alls, es posa la sal i és remena fins que el pa es quedi feta molles (migas) i roses.
5. Quan es vagin a servir 5 minuts abans el xoriço i la cansalada es barregen.
7. Es pot acompanyar amb pebrots, sardines, amanida... cadascú el que vulgui. En ma casa ponía moltes coses per picar amb las Migas: olives, pebrots del padró, encurtidos, etc.

CALDO GALLEGO

Sofia i Edelmira Rodríguez

És un menjar molt tradicional de la nostra terra natal!

INGREDIENTS

col (berza)
patates
mongetes
blanques
seques
pota de porc
cansalada
xoriço
"lacón" (braó
de porc)
vedella
costella
"unto"
sal

PREPARACIÓ

Es deixa remullar un dia abans les mongetes, Almenys han d'estar unes 10-12 hores en aigua temperada, amb un grapat de sal, i que cobreixi per complet les mongetes.

Afegim les mongetes que teníem en remull, el xoriço, la carn i l'unto en una olla amb aigua. Deixem coent a foc mitjà durant una hora, escumejant de tant en tant.

Pelem les patates i tallem en daus, rodanxes o laminades, com més us agradin. S'afegeixen mancant 10 minuts de la cocció final del brou.

Una vegada que ha passat l'hora de cocció, vam retirar la carn i el xoriço i reservem.

Rentem i trossegem la verdura, en aquest cas he col blanca però també potser berza arrossada, que està molt rica.

Afegim a l'aigua de cocció amb les patates i coem durant uns vint minuts més. És hora de provar de sal i veure si necessita, encara que no sol fer falta perquè la cachucha, braó de porc (lacón) o costella. Li aporten un punt de sal que no s'ha eliminat de tot en el remullo.

Piquem en trossos petits la carn i el xoriço i introduïm al brou. Removem per a ajuntar tot.

Li donem el toc final amb un doll d'oli d'oliva verge extra i ja està. Tingueu en compte que el brou és per a prendre diversos dies i que a partir del segon està perfecte perquè s'ajunten molt millor els sabors, se sol dir que «s'agarren».

PROGRAMA

FESTA MAJOR

DIUMENGE, 17 DE SETEMBRE

11h *Tradicional aplec de Sant Cebrià i Santa Justina*

(Ermita de Sant Cebrià i Santa Justina - camí de Sant Cebrià-) Missa cantada, xocolatada, trencada d'olla... Organitzat i patrocinat pels ermitans de Sant Cebrià i Santa Justina.

DIVENDRES, 22 DE SETEMBRE

18:30h *Inauguració de la 44a Mostra Art Montbau*

(Casal parroquial de l'Església Parroquial Sant Jeroni). Es podrà visitar fins 24 de setembre. Cloenda el 30 de setembre després de la Missa. Recollida d'obres els dies 18 i 19 de setembre.

DIVENDRES, 29 DE SETEMBRE

17:30h *A la voreta dels núvols*

A càrrec de Cia. Patawa. (Biblioteca Montbau-Albert Pérez Baró, carrer de l'Arquitectura, 8) El racó dels pares. Primeres passes. Activitat per a nens i nenes (6 mesos a 3 anys).

Espectacle visual i poètic. Ens permetrà fer un passeig pels núvols. Com? Doncs en un globus amb el qual podrem tocar el sol, acaronar els núvols, i viatjar amb el vent d'aquí cap allà. Arribarà la pluja i la neu, i sortirà l'arc de Sant Martí. I després, cansats, veurem arribar la nit. Inscripció prèvia a b.barcelona.m@diba.cat. Aforament limitat. Acte patrocinat i organitzat per la Biblioteca Montbau-Albert Pérez Baró.

20:30h *Pregó de la Festa Major a càrrec dels DIABLES de Montbau*

(Pla de Montbau, part baixa). Acte organitzat i patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau

21h *Correfoc infantil i adult a càrrec de la Colla de DIABLES de Montbau*

(Itinerant: correfoc infantil del Pla a Plaça Mossèn Ferran i correfoc adult, de Plaça Mossèn Ferran al Pla). Acte organitzat i patrocinat pels Diables de Montbau.

22:15h *Concert Hombres B tribut a Hombres G + DJ Resident*

(Pla de Montbau part baixa). Servei de Barra Pro AFANOC amb beguda + entrepans. Acte organitzat per l'AVVM.

DISSABTE, 30 DE SETEMBRE

12h *Gran batalla de merengues per a tothom*

(Plaça Mossèn Ferran Palau). Acte patrocinat per la Pastisseria Arregui. Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

12:30h *Canó d'escuma*

(Plaça Mossèn Ferran). Es realitzarà només si el Pla de sequera ho permet. Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

15:45h *Competicions de tennis taula (ping pong)*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3) Categories: Infantil -fins els 14 anys- i adults a partir de 15 anys. Acte patrocinat i organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

OFICIAL MONTBAU 2023

18h 11è aniversari de Rockpelsuklis.

Actuació de:

19h DJ resident Robert — 19:30h La Cifra negra — 20:50h Parlaments Afanoc — 21h Joana Amaro — 22:20h Legión — 00:00h Miss Octubre

(Pla de Montbau part baixa). AFORAMENT LIMITAT. Servei de Barra Pro AFANOC. Acte organitzat per l'AFANOC (Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya). Els grups actuen desinteressadament pro-AFANOC.

Col·labora: AVV M, hotel Alimara, Barrena, Creu Roja, Ajuntament de Barcelona, Caprabo, Consum, Transgourmet, Forners i pastissers Puig, TMB, Diputació de Barcelona, Estrella, Germans Homs, Rock'N Shots, Set Up Backline Barcelona, Rock FM, Stereorent, Sistach, Atrium, La Rulot, Toi - Toi, Coca Cola...

15:45h Missa solemne

(Església Parroquial Sant Jeroni)

En honor a Sant Jeroni, patró de Montbau Cloenda de l'Art Montbau. Petit concert de la Coral Sant Jeroni de Montbau. Acte patrocinat per la Parròquia i l'Associació de Veïns de Montbau. Col·labora la Coral Sant Jeroni de Montbau.

DIUMENGE, 1 D'OCTUBRE

11h Espai Aigua Sostenible

(Pla de Montbau, part alta)

Enguany, aquest espai per tal de ser sostenible i coherent amb la política de demostrar el bon ús de l'aigua, sols tindrà aigua en el seu primer espai, on lliurarem aigua de l'aixeta als participants. La resta de propostes lúdiques, estaran relacionades amb el món de l'aigua, però no n'utilitzaran, a la vegada que seran didàctiques i educatives en els valors d'utilització responsable de l'aigua i el seu consum.

Edat: entre 3 i 12 anys (aforament limitat). Lliurament d'obsequi per endur a cada infant.

Acte organitzat per Aigües de Barcelona. Acte patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

12h Actuació del Cor ELYSIUM de Montbau

(Pla de Montbau, part baixa). Servei de bar pro AFANOC.

Acte patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

14h Gran Paella Popular amenitzada pel DJ resident Robert

(Pla de Montbau, part baixa). Preu de la ració de paella 7,5 €. L'Associació de Veïns de Montbau subvenciona 2,5 €. Preu a pagar per comensal: 5 € (inclou ració arròs, plat, coberts, tovallons, pa). Servei de bar pro AFANOC.

(Cal comprar els tiquets per la paella a la seu de l'Associació de Veïns de Montbau, Roig i Solé, 31 - laborables del 26 de setembre al 2 d'octubre - d'11 a 13 h i de 16 a 19). Acte organitzat i subvencionat per l'Associació de Veïns de Montbau.

18h IV Mostra de teatre fòrum de la dona a càrrec de l'Associació Dones Montbau Teatre.

Presentarà l'obra: "Dibuixant el passat": L'Esperança, una dona de 60 anys, alegre, entremaliada i creativa ha perdut el sentit de la seva vida en haver mort el seu marit i únic company de vida. Aquest tràgic incident porta amb si il·lacunes mentals i progressives que comencen apoderar-se d'ella. La seva germana decideix ingressar-la a una residència perquè no pot fer-se càrrec d'algú que ja no la reconeix.

A mesura que passa el temps, l'Esperança va apagant-se a poc a poc fins que apareix "La nena" que omplirà de color les vides ombrívoles de l'Esperança i dels altres residents.

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3). Entrada lliure, aforament limitat. Començada l'obra NO es permetrà l'entrada a la Sala.

DILLUNS, 2 D'OCTUBRE

18h Espectacle de música, poesia i ciència a càrrec de Jordi Díaz

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Aforament limitat. Acte patrocinat per la Sala Polivalent.

19h Sortida nocturna - Nit de la recerca

Punt de trobada, pati de Sala Polivalent (carrer Domènech i Montaner, 3)

Amb motiu de la nit europea de la Recerca, Montbau Punt Científic torna al barri! Uneix-te a la sortida nocturna per Collserola. Detectarem les espècies i éssers més particulars del barri. Aforament limitat. Acte patrocinat per la Sala Polivalent.

DIMARTS, 3 D'OCTUBRE

12h *Lliga intercasals de Tennis taula*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Trofeu Festa Major de Montbau. Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

17h *Tarda de tallers oberts al públic*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Vine a provar quin dels quatre tallers que et proposem s'adapta més als teus gustos o necessitats: Teatre per infants, Dj's, Dansa del ventre o Costura.

Acte organitzat per la Sala Polivalent.

DIMECRES, 4 D'OCTUBRE

17:30h *Berenar pels Avis amb música en directe de l'Emilio*

(Locals Social de Montbau, Roig i Solé, 31)

Aforament limitat (màxim 100 pax). Punt informatiu del projecte RADARS. Acte organitzat i patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

(Inscripció prèvia a la seu de l'Associació de Veïns de Montbau, Roig i Solé, 31 - laborables del 26 de setembre al 2 d'octubre - d'11 a 13 h i de 16 a 19).

19:30h *Lliurament dels premis del Concurs de Microrelats: Ètica i ciència*

Cicle Punt Científic. (Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3). Acte organitzat per la Sala Polivalent.

20h *Cinema a la fresca*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Pel·lícula programada: ABOUT TIME (Una qüestió de temps) (2013). Acte organitzat per la Sala Polivalent.

DIJOUS, 5 D'OCTUBRE

18:30h *Festival Literatura en trànsit.*

(Biblioteca Montbau-Albert Pérez Baró, carrer de l'Arquitectura, 8)

Dins d'aquest festival, la biblioteca us convida a una xerrada literària de gènere negre a la seva sala d'actes. Pendent concretar l'autor/a que ens visitarà. Estigueu atents... Inscripció prèvia a b.barcelona.m@diba.cat. Aforament limitat.

Acte patrocinat i organitzat per la Biblioteca Montbau-Albert Pérez.

19h *Jazz TAST & FRIENDS*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Concert de Jazz amb consumició + tapa per 2,5 €. Acte organitzat per la Sala Polivalent. Col·labora Restaurant La Lla-minera.

20h *Festival Literatura en trànsit*

(Biblioteca Montbau-Albert Pérez Baró, carrer de l'Arquitectura, 8)

Us convidem a una activitat sorpresa entorn de la nostra especialització. Estigueu atents... Inscripció prèvia a b.barcelona.m@diba.cat. Aforament limitat.

Acte patrocinat i organitzat per la Biblioteca Montbau-Albert Pérez.

DIVENDRES, 6 D'OCTUBRE

19h *Gran concert de la Banda Municipal de Barcelona*

(Pla de Montbau, part alta). Acte organitzat per l'AEFF.

22h *Actuació musical del grup BIG BAND DE MONTBAU*

(Pla de Montbau, part baixa)

Amb els seus temes de swing en directe per escoltar. Acte organitzat per l'Associació Big Band de Montbau.

DISSABTE, 7 D'OCTUBRE

11h *XIII Trobada de puntaires de Montbau*

(Pla de Montbau, part baixa o sota porxos en cas de pluja)
Acte patrocinat per l'AEEF. Col·laboren: Casa Gutterman

11h *Jocs del món*

(Pla de Montbau part alta)
Edat: entre 2 a 99 anys.

Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

13:30h *Demostració de Bollywood a càrrec de l'Associació Dancing Ganesh*

(Pla de Montbau, part baixa)

Acte organitzat per l'Associació de Veïns de Montbau.

Col·labora l'Associació Dancing Ganesh i DJ Resident Robert

17h *Espectacle infantil*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Edat: entre 3 i 12 anys (aforament limitat).

Acte patrocinat per l'AEEF.

18h *Xocolatada infantil*

(Sala Polivalent, carrer Domènech i Montaner, 3)

Prioritària per nenes i nens, després, gent gran i la resta, entre tothom que vulgui (aforament limitat).

Acte patrocinat per l'AEEF.

20h *Botifarrada popular + actuació del grup The CHARTRES*

(Pla de Montbau, part baixa)

Venda de tiquets per la botifarrada: 19 h.

Servei de Bar. Porta el teu got. Si no en tens, et vendrem el got a benefici dels Xuklis. Acte organitzat i patrocinat pels Diables de Montbau. Col·labora el DJ Resident Robert.

DIUMENGE, 8 D'OCTUBRE

10:30h *Matí d'entremesos:*

11h *Gralles i els gegants Justina, Cebrià, Aniol i Roger el bomber*

11h *Actuació de Falconers*

11h *Esnbart dansaire*

12h *Audició i ballada de sardanes*

(Pla de Montbau, part baixa)

Acte patrocinat per l'AEEF. Servei de bar pro AFANOC.

17:30h *Grup de teatre de Montbau*

(Locals Social de Montbau, Roig i Solé, 31)

Obra: "Reunió...Quina reunió?" de Núria Llinàs.

Entrada lliure. Aforament limitat. Un cop començada la representació NO es permetrà l'entrada a la Sala. Acte organitzat pel Grup de Teatre de Montbau.

19h *Concert d'Havaneres pel grup Crema Catalana*

(Pla de Montbau, part baixa)

Important: Els tiquets per al cremat, la coca i la xocolata es repartiran al concert d'Havaneres entre el públic assistent. Acte organitzat i patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

20:15h *Cremat de rom, coca i presa de xocolata*

(Plaça Mossèn Ferran)

Important: Els tiquets per al cremat, la coca i la xocolata es repartiran al concert d'Havaneres entre el públic assistent.

Amenitzat musicalment per el nostre DJ Resident Robert.

Acte organitzat i patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau. Col·laboren: AVVM, Pastisseria Arregui, Ron Pujol.

21h *Espectacle pirotècnic terrestre estàtic de cloenda de Festa Major (foc fred)*

(Plaça Mossèn Ferran)

Amenitzat musicalment per el nostre DJ Resident Robert.

Col·laboren els Diables de Montbau. Acte patrocinat per l'Associació de Veïns de Montbau.

NOTÍCIES

Text per
ANNA CAMÓN I EVA CARO

CICLE «CINEMA POLIVALENT»

El cicle de cinema de la Sala Polivalent pretén dotar el barri de Montbau d'un espai on poder veure pel·lícules de tots els temps. Aquest espai d'oci omple el buit causat per la falta d'un cinema al barri i evita els desplaçaments dels veïns i les veïnes a altres nuclis de Barcelona per cobrir aquesta necessitat. Aquest cicle es basa en la projecció de pel·lícules, acompanyades d'activitats paral·leles. El període de projeccions va començar aquest juliol i es va poder veure una pel·lícula tots els dimarts del mes. A partir del setembre l'activitat tindrà lloc un dimarts al mes, que coincidirà amb l'equador del mes. I durant el període de Festa Major hi haurà cinema a la fresca com a activitat especial i anual del cicle.

LES DONES DEL TENNIS TAULA TRIOMFEN AL DISTRICTE

L'equip femení de l'Associació de Veïns de Montbau va guanyar de manera contundent el II Torneig de Tennis Taula de l'Espai Montserrat Olivella (EMO) i va tancar la primera temporada amb èxit.

En general tots els conjunts que representen el barri van fer una actuació brillant a la Lliga Intercasals de Gent Gran. L'equip A va ser el segon classificat de la primera divisió, el conjunt B va acabar en quarta posició de la segona divisió i el debut de l'equip mixt C ha estat immillorable, ja que va quedar líder de la tercera divisió. Amb aquests resultats afronten la temporada 2023-2024 amb optimisme i ganes de seguir triomfant.

PRIMERA INAUGURACIÓ DEL FESTIVAL EMPODERA'T AL PLA DE MONTBAU

El Festival Empodera't busca contrarestar la realitat de les arts escèniques, en què els equips de direcció, producció, so, llum i gestió els formen essencialment homes. Tot i les activitats abanderades per eslògans feministes, aquesta premissa continua sent certa. És per aquest motiu que alguns casals d'Horta-Guinardó, com ara la Sala Polivalent de Montbau, Can Travi, la Barraca del Carmel, el Mas Guinardó, el Pirineu i la Font d'en Fargues van decidir posar fil a l'agulla i col·locar les dones a primera fila, dalt de l'escenari i al darrere. La inauguració de l'edició d'enguany d'aquest festival, dirigit i produït per dones, es durà a terme al Pla de Montbau el dissabte 21 d'octubre.

FONT DE CAN BARRET EN REVISIÓ

Com molts veïns i veïnes han observat, ja fa setmanes que la nostra font, la font de Can Barret, està tancada. L'aigua que en rajava mostrava uns nivells de nitrats massa alts per al consum. Aquest també pot ser un dany col·lateral de la situació de sequera que vivim

La Llamínera

Restaurant

Oficina/Taller: L'Harmonia, 11
08035 - Barcelona

www.sanklar1.com

sanklar1@gmail.com

93 428 29 52

- Fabricació de tot tipus de finestres
- Tancaments metàl·lics
- Persianes, mosquiteres, reixes, ...
- Motorització
- Mampares de bany

BÚSTIA OBERTA

CRÒNICA D'UNES OBRES:

EL FINAL DE LA TERCERA FASE

Un cop enllestides les obres d'arranjament de l'àrea entre el carrer Vayreda i l'Escola Baloo, el balanç és positiu. El marge de millora era molt ampli, ja que tant els paviments com el mobiliari urbà tenien més de seixanta anys, però els veïns i les veïnes estan prou satisfets del resultat, tot i que han quedat aspectes pendents de resoldre, alguns dels quals força rellevants.

Les actuacions s'han centrat a millorar l'accessibilitat, sobretot dels vianants, als habitatges i a les zones d'estada, canviant els paviments i adequant-ne el pendent a la normativa actual. També s'ha treballat en el sistema de drenatge i infiltració d'aigua per evitar els danys que ocasiona la pluja i s'ha modernitzat tota la xarxa de clavegueram. Finalment, s'ha renovat l'enllumenat públic i s'han fet noves plantacions vegetals, amb la xarxa de reg corresponent.

Les obres han durat més d'un any i mig, i en aquest temps el veïnat ha hagut de patir tant les molèsties derivades de les actuacions com de la gestió d'aquestes actuacions. Les deficiències del projecte, detectades

durant l'execució de les obres i recollides a les diferents trobades mantingudes amb la direcció de l'obra i els representants de l'Ajuntament de Barcelona, han estat ignorades, i algunes s'han hagut de solucionar un cop les obres s'han donat per finalitzades. D'altres resten pendents.

Text i imatges per ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE MONTBAU

VOLUNTARIS.cat | Grans Actius

T'acompanyo a la visita

Acompanya una persona del teu barri a la seva visita o prova mèdica.
Fes voluntariat, fes comunitat.

Escriu-nos a gransactius@voluntaris.cat
o truca'ns al **93 314 19 00**

Amb el suport de:

Farmàcia Harmonia 1

Horari de 9 a 21h/365 dies

www.farmaciaharmonia1.com

[farmaciaharmonia1](https://www.instagram.com/farmaciaharmonia1)

Carrer de l'Harmonia 1

08035 Barcelona

934282989 629344683

EN VENDDA

(Per jubilació)

Quiosc-papereria-llibreria
Objectes de regal-joguines
Fotocòpies-Lotto-Once-
Targetes de bus-metro
Recargues de telèfon

Pla de Montbau Nº 7

TELÈFON: 656 82 38 03

ELS BONS
RECORDS
VIUEN PER
SEMPRE

Els moments de pèrdua són difícils. Ho sabem.
Moments en què necessita tranquil·litat i
estar acompanyat dels éssers estimats, sense
preocupar-se del servei funerari. Per això fem
tot el possible per tal que en aquests instants
no li falti res. Deixi-ho a les nostres mans.
Vostè pensi en els millors instants viscuts.
Perquè els bons records viuen per sempre.

ÀLTIMA

www.altima-sfi.com

AVVM
Associació
de Veïns
i Veïnes
de Montbau
AVVM

CRIDA DE VOLUNTARIS

L'ASSOCIACIÓ NECESSITA
VOLUNTARIS PER
COL·LABORAR A LA
FESTA MAJOR

APUNTA'T

Escriu a associacioveinsmontbau@gmail.com
Vine al Local els dimecres a les 19h
Carrer Roig i Solé 31

EL BARRI DE MONTBAU ENS NECESSITA

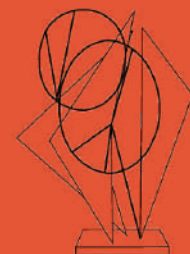
La vida al barri ha tornat a la normalitat, però el nostre teixit comercial cada vegada està més en precari. Cal que els ajudem, anant a comprar i consumir. A més, si tenim esperit emprenedor podem obrir nous negocis que donin vida a Montbau.

Animeu-vos !!

Fem que creixi el nostre teixit comercial,
perquè sense comerç no hi ha barri.

AVVM
Associació
de Veïns
i Veïnes
de Montbau
AVVM

associacioveinsmontbau@gmail.com
www.veinsmontbau.org

FESTA MAJOR MONTBAU 2023

29
SET

20:30h PREGÓ A CÀRREC DE DIABLES MONTBAU

21h CORREFOC

21:50h CONCERT TRIBUT HOMBRES G
Servei de bar pro AFANOC & Rockpelsxuklis

